

ROZMOWA Z KSIĘDZEM SEMKO KOROZY Z KOŚCIOŁA EWANGELICKO-REFORMOWANEGO W ŁODZI

Jak wyglądała Księdza droga do kapłaństwa i dlaczego w Kościele Ewangelicko-Reformowany?

W większości przypadków ludzie wybierają kościół, w którym są wychowywani. W mojej sytuacji wyglądało to trochę inaczej, „urodziłem” się w innym kościele, a później zmieniłem wyznanie. Odbieram to jako prowadzenie Boże. Tam mnie Bóg poprowadził, tam go spotkałem i odczułem powołanie bycia duchownym.

Jakie funkcje obecnie Ksiądz pełni?

Jestem pastorem, proboszczem Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Łodzi, a także przewodniczącym Oddziału Regionu Łódzkiego Polskiej Rady Ekumenicznej, członkiem Władz Kościoła oraz zastępcą Rady Duchownego Konsystorza Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP. Zajmuję się sprawami kontaktów międzynarodowych. Nasz Kościół Ewangelicko – Reformowany jest Kościołem autokefalicznym, niezależnym od lokalnych Kościołów. Autokefalia dotyczy również form organizacyjnych Kościoła. Nasz Kościół Ewangelicko – Reformowany w Łodzi zorganizowany jest w ramach jednego kraju Polski. Posiada relacje z innymi kościołami czy też organizacjami o zasięgu międzynarodowym np. Światowej Wspólnoty Kościołów Reformowanych oraz współpracuje z Europejską Komisją Ekumeniczną na rzecz Kościoła i Społeczeństwa. Pełnię funkcję jakby ministra w Polsce Kościołów Ewangelickich do współpracy z tymi organizacjami.

Dlaczego mówi się, że unikacie określenia kalwiniści, kalwinizm?

Nie unikamy określenia kalwiniści, ale takie określenia nie oddają złożoności teologicznej. To tak jakby powiedzieć, że rzymskokatolicy to wszyscy franciszkanie. Franciszek był jednym z ważnych teologów. Kalwin był jednym z najważniejszych teologów epoki reformacji XVI wieku. Kościół Ewangelicko-Reformowany w RP – kościół

protestancki w Polsce, należący do rodziny Kościołów kalwińskich, wywodzących się z reformacji szwajcarskiej. W Polsce działają trzy Kościoły, które określają się mianem „ewangelickich”: Kościół Ewangelicko-Augsburski, Kościół Ewangelicko-Reformowany oraz Kościół Ewangelicko-Methodystyczny. Wszystkie one należą do wyznań protestanckich, niemniej różnią się między sobą nie tylko w sprawach doktrynalnych tudzież obrzędowych, ale również w kwestii samego pochodzenia.

Jakie są główne zasady i założenia teologiczne w Kościele Ewangelicko-Reformowanym?

Kościół Ewangelicko - Reformowany opiera swoją naukę wyłącznie na Piśmie Świętym. Cała Reformacja jako naczelną zasadę wysunęła hasło: sola scriptura – tylko Pismo Święte. Wywodzący się z Reformacji szwajcarskiej Kościół Ewangelicko- Reformowany przyjął tę zasadę w całej rozciągłości. Biblia jest najwyższym autorytetem w sprawach wiary i źródłem zbawczej prawdy. Pismo Święte jest natchnione przez Boga. Z tego właśnie powodu powrócono do pełnego, biblijnego tekstu Dekalogu. Treść drugiego przykazania, według tekstu biblijnego, brzmi: Nie czyn sobie obrazu rytego ani żadnego podobieństwa rzeczy tych, które są na niebie w górze, na

ziemi nisko i w wodach pod ziemią; nie będziesz się im kłaniał ani im służył, bom ja Pan, Bóg twój, Bóg zawistny w miłości, nawiedzający nieprawości ojców na synach w trzecim i czwartym pokoleniu tych, którzy mnie nienawidzą, a czyniący miłosierdzie nad tysiącami tych, którzy mnie miłują i strzegą przykazania mego. Owoce działania tego są takie, że Ewangelicy reformowani nie oddają czci matce Pana Jezusa ani świętym, nie modlą się do nich, nie oczekują ich pośrednictwa ani nie pragną korzystać z ich zasług, ponieważ wiedzą z Pisma Świętego, że jedynym pośrednikiem między Bogiem a ludźmi jest Jezus Chrystus. Ewangelicy reformowani nie czczą miejsc świętych, przedmiotów kultu, obrazów ani figur. W Kościele reformowanym dąży się do maksymalnej prostoty, nierzadko aż surowości. W Kościele Ewangelicko – Reformowanym w Łodzi są surowe ściany.

Cechą charakterystyczną ustroju Kościoła reformowanego jest w zasadzie prezbiterianizm, który ma dawać wyraz ewangelicznej równości wszystkich braci. Osoby pełniące swoje funkcje z wyboru (zarówno świeccy, jak duchowni) sprawują zwierzchnictwo na czas kadencji i są odpowiedzialne za sprawowanie tych funkcji przed gremium, które je wybrało. Duchowni przyjmują ordynację na całe życie, ale z tego tytułu nie cieszą się żadnymi szczególnymi przywilejami, związanymi ze sprawowanym urzędem, w szczególności nie stanowią odrębnego stanu kapłańskiego, nie są uważani za pośredników między Bogiem a ludźmi, nie są ofiarnikami.

Wszystkie wyznania chrześcijańskie zgadzają się co do tego, że wszelka cześć i chwała należy się tylko Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu. Kościół reformowany stara się dawać temu możliwie najpełniejszy wyraz nie tylko przez bardzo rozpowszechnione hasło soli Deo gloria (jedynie Bogu chwała), ale przede wszystkim przez głoszenie zasady, że chrześcijanin winien Bogu oddawać cześć całym życiem – pracą, postawą – nie mniej niż przez modlitwę, nabożeństwo, słuchanie Słowa Bożego i inne formy religijnego kultu.

Świadectwo Nowego Testamentu potwierdza ustanowienie przez Jezusa dwóch sakramentów: Chrztu i Wieczery Pańskiej. Wszystkie ewangeliczne Kościoły, wśród nich reformowany, tylko chrzest i wieczerzę uznają za sakramenty, ponieważ o ich sensie decydują trzy czynniki: ustanowienie przez Chrystusa, widzialny znak, niewidzialna łaska. Kościół reformowany naucza, że sakrament to widzialny, święty znak, ustanowiony przez Jezusa Chrystusa na potwierdzenie obietnicy Ewangelii.

Wieczerza Pańska została ustanowiona przez Chrystusa podczas posiłku paschalnego, w dniu poprzedzającym Jego śmierć. Widzialnymi znakami są chleb i wino, a obietnica polega na tym, że Jezus oddał swoje ciało na zabicie i przelał swoją krew, abyśmy mogli pojednać się z Ojcem i uczestniczyć w życiu wiecznym. Nie uważamy Wieczery Pańskiej za powtórzenie ofiary Jezusa. W Wieczery widzimy samo centrum Ewangelii: Bóg dał

swego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał żywot wieczny. Chleb i wino, które otrzymujemy z ręki usługującego, są potwierdzeniem tego, że sam Chrystus mnie posila i zaspokaja moje pragnienie. Ponieważ On tę Wieczerzę ustanowił i nakazał tę czynność powtarzać, jesteśmy przekonani, że Jego obietnica zbawienia wypełnia się za każdym razem, kiedy jesteśmy zgromadzeni wokół Jego Stołu. Kościół reformowany podkreśla rzeczywistość i skuteczność ofiary Jezusa, raz na zawsze poniesionej na Golgocie, czego zapewnieniem są znaki ciała i krwi Pana. Zwraca uwagę na akt, który dokonuje się wśród społeczności wierzących. Nie sądzymy jednak, aby chleb stawał się ciałem Chrystusa, a wino Jego krwią, ale wierzymy, że Pan i Zbawiciel jest rzeczywiście, duchowo obecny w akcie Wieczery Pańskiej.

Chleb i wino Wieczery Pańskiej zapewniają nas, że Chrystus przyszedł, żyje i przyjdzie znowu; potwierdzają Jego narodzenie, śmierć, uwielbienie i obietnicę powtórzonego przyjścia.

Dlaczego tak ważne jest dawanie osobistego świadectwa?

Świadectwo jest niezbędne w chrześcijaństwie. Mówienie o pięknej wierze, cudownej miłości i wybaczeniu jeśli są na płaszczyźnie słownej są pustostawami. Jezus mówi, jeśli ktoś nakarmił Was mnie nakarmił, jeśli ktoś Was odwiedził mnie odwiedził.

Jakie owoce ekumenizmu dostrzegł Ksiądz?

Coraz więcej Kościołów i ludzi zaangażowanych jest w modlitwie o jedność chrześcijan. Kilka nowych miejsc modlitwy w tym roku w Bełchatowie, Kamieńsku, Piotrkowie Trybunalskim, napawa to radością. Ekumenizm jest działaniem wspólnot chrześcijańskich mającym na celu osiągnięcie pełnej, widzialnej jedności między podzielonymi chrześcijanami. Jedną z najważniejszych spraw w dialogu ekumenicznym jest zaproszenie wspólnot chrześcijańskich do wejścia w duchową przestrzeń, w której mogą się one wszystkie, przyrzeć się samym sobie przed obliczem Boga i zastanowić się, czy są wierne Jego planom. Ostatecznym celem ruchu ekumenicznego jest osiągnięcie pełnej jedności wszystkich chrześcijan. Jak mówić o miłości bez wzajemnej miłości do siebie. Podejmowane w okresie Modlitw Ekumenicznych inicjatyw z pewnością są wyrazem pragnień, które żyją w naszych sercach, są owocem modlitwy i działania Ducha Świętego.

Z jakim przesłaniem przyjechał Ksiądz do parafii?

Zaświadczać o byciu chrześcijanami. Prosić, apelować, modlić się, aby Bóg dał nam zaświadczać o naszym byciu chrześcijanami, wspólnocie do której powołał, aby dawać świadectwo światu. Życzyć Bożego błogosławieństwa, rozpoznawania Bożego błogosławieństwa, dostrzegania Jego obecności.

Szczęść Boże

Marianna Strugińska - Felczyńska

POPIELEC

Tego roku będziemy obchodzić Środę Popielcową 6 marca.

Po hucznych dniach zapustnych objął rządy Popielec... O północy z wtorku na środę, wedle zwyczaju przyjętego przez naszych praajców, milkną pieśni weselne, a ich miejsce zajmują Gorzkie Żale i medytacje nad męczeńskim zgonem Pana Jezusa.

Środa Popielcowa rozpoczyna okres Wielkiego Postu. Posypując moją głowę popiołem, kapłan wypowie słowa, które przypomną mi o prawdzie, o której niekiedy zdarza mi się zapominać - że z prochu powstałam i w proch się obrócę. Wszystko, co ma wymiar materialny, z upływem czasu obróci się w proch. Wydaje się to tak oczywiste i proste. A jednak prawda o przemijaniu ludzkiego życia i o jego ostatecznym ziemskim kresie jest trudna, a bez Jezusa pozbawiona nadziei, bardzo bolesna.

A jednak władza, majątek, męstwo, talenty i wiedza, odpowiednio użyte i właściwie wykorzystane, mogą przynieść owoce, których śmierć nie zniszczy. Bo przecież za sprawą powołania i pełnionych funkcji czy zajmowanych stanowisk mogę służyć drugiemu człowiekowi. Bo przecież za sprawą posiadanych dóbr materialnych mogę kupić chleb i lekarstwa dla ubogich. Bo prze-

cież za sprawą cnoty męstwa mogę głosić prawdę i stać w obronie najwyższych wartości. Bo przecież za sprawą posiadanej wiedzy i talentów mogę odkrywać prawdę i ubogacać nią innych. Popielec uczy pokory, a im jej więcej i człowiek zdaje się bardziej na Boga jest między człowiekiem a Bogiem relacja i dzięki temu piękniejemy i wzrastamy wewnętrznie opromienieni miłością Boga.

Im bardziej Bóg jest w nim obecny, tym więcej jest we mnie nadziei i wiary, które pozwalają przetrwać najtrudniejszy czas, tym więcej jest we mnie mądrości, która pozwala odróżnić to, co ważne i cenne od tego, co błahe i pozbawione wartości. Pokory, której oczekuje Bóg od człowieka, jako swojego stworzenia, ciągle trzeba się uczyć. Jest ona niezbędna do tego, aby wejść w głąb tajemnicy ukrytej w Krzyżu Chrystusa i w krzyżu znajdującym się na moich własnych ramionach. Dlatego kolejny Wielki Post jest wyjątkową okazją do tego, aby jeszcze raz przyjrzeć się z bliska swojemu życiu. Jest okazją do tego, aby w tym krótkim i niepowtarzalnym życiu coś zmienić, coś naprawić, usunąć z niego to wszystko, co przeszkadza być bliżej Boga. Bo Chrystus nie umarł na Krzyżu po to, aby pozostała po mnie tylko garstka prochu.

Aneta Mikołajczyk

CENTRALNE OBCHODY XXII DNIA JUDAIZMU

W tym roku gospodarzem centralnych obchodów XXII dnia Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce była Łódź.

Kadisz, czyli modlitwą za zmarłych na największym cmentarzu żydowskim w Europie środkowo-wschodniej, nabożeństwo Słowa Bożego prowadzone przez abp. Grzegorza Rysia i rabina Dawida Szychowskiego, a także wydarzenia kulturalne złożyły się na centralne obchody XXII Dnia Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce, które odbyły się w czwartek 17 stycznia w Łodzi.

Główne obchody XXII Dnia Judaizmu rozpoczęły się poranną modlitwą kadisz, czyli modlitwą za zmarłych na największym cmentarzu żydowskim w Europie środkowo-wschodniej, który znajduje się przy ul. Brackiej 40 w Łodzi. Znajdują się tam groby mieszkańców dawnej i obecnej Łodzi żydowskiej oraz pochowani są męczennicy Litzmannstadt Getto.

Kolejnym punktem obchodów było sympozjum na temat relacji chrześcijańsko-żydowskich, zorganizowane w Centrum Dialogu im. Marka Edelmana.

Obchody zwieńczyło centralne nabożeństwo Słowa Bożego, prowadzone przez abp Grzegorza Rysia i rabina Dawida Szychowskiego, które celebrowane było w namiocie ustawionym na Starym Rynku w Łodzi, w pobliżu miejsca zburzonej przez Niemców w czasie wojny Synagogi Alte Szil. Po nabożeństwie odbył się wieczór z kulturą zatytułowany: „Kobiety w Biblii”.

Wybór Łodzi na miejsce tegorocznych obchodów Dnia Judaizmu wiąże się z wielowiekową obecnością gminy żydowskiej. Na przełomie XVIII i XIX w. Łódź zaczęła się przekształcać w silny ośrodek przemysłowy. Wraz z tym procesem nastąpił napływ ludności żydowskiej. W XIX w. powstały pierwsza synagoga i cmentarz żydowski.

Przed II wojną światową w Łodzi mieszkało blisko 250 tys. Żydów. To tu żył Izrael Poznański, który wznosił olbrzymią fabrykę włókienniczą, pobrał dla siebie pałac, a dla swoich pracowników przybywających do Łodzi za chlebem kamieniczne mieszkania, szpital, a nawet kościół.

W czasie niemieckiej okupacji w Łodzi znajdowało się drugie co do wielkości (zaraz po Warszawie) getto. Oprócz Żydów łódzkich, zwożono do niego Żydów z Niemiec oraz terenów będących pod okupacją niemiecką. W okresie istnienia getta zmarło w nim z głodu lub chorób blisko 50 tys. osób, natomiast ok. 80 tys. w 1944 r. deportowano do obozów śmierci.

Ogólnopolski Dzień Judaizmu został ustanowiony przez Konferencję Episkopatu Polski w 1997 r. Jego ce-

lem jest rozwój dialogu chrześcijańsko-żydowskiego, a także modlitwa i refleksja nad związkami obu religii.

Dzień Judaizmu ma pomóc katolikom w odkrywaniu judaistycznych korzeni chrześcijaństwa oraz pogłębianiu świadomości – jak nauczał Jan Paweł II – że religia ży-

dowska nie jest wobec chrześcijaństwa rzeczywistością zewnętrzną, lecz "czymś wewnętrznym, oraz że nasz stosunek do niej jest inny aniżeli do jakiegokolwiek innej religii".

Zgodnie z założeniami Episkopatu, Dzień Judaizmu ma przybliżyć nauczanie Kościoła po II Soborze Watykańskim na temat Żydów i ich religii oraz ukazywać antyse-

mityzm jako grzech. Jest to też okazja do propagowania posoborowego wyjaśnienia tekstów Pisma Świętego, które w przeszłości mogły być interpretowane w sposób antyjudaistyczny i antysemitki.

Po raz pierwszy Dzień Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce obchodzono w 1998 r. Obecnie do gmin żydowskich w Polsce należy ok. 4 tys. osób, natomiast społeczność Żydów w Polsce szacuje się na ok. 20 tys.

[Za/https://ekai/](https://ekai/)

„UZNAJĘ BOGA W TOBIE”

Ze świętami Bożego Narodzenia związanych jest dużo tradycji m.in. śpiewanie kolęd. Jedną z nich są „Mędrce Świata”, opisująca pokłon Trzech Mędrców przed Panem Jezusem, który symbolizował uniżenie się całego pogańskiego świata.

Kolęda ta bezpośrednio nawiązuje do Święta Objawienia Pańskiego obchodzonego 6 stycznia.

Od 6 lat stało się zwyczajem, że właśnie tego dnia ulicami miasta Zgierza przechodzi Orszak Trzech Króli, w czasie którego mieszkańcy oddają pokłon Jezusowi i publicznie wyznają swoją wiarę. Takie wydarzenie miało miejsce w naszej lokalnej społeczności, gdzie po uroczystej Mszy świętej odprawianej w kościele Matki Bożej Dobrej Rady pod przewodnictwem ks. Dziekana Dekanatu Zgierskiego Andrzeja Chmielewskiego, Orszak przemaszerował do szopki przy kościele św. Katarzyny. Uczestnicy Orszaku maszerując śpiewali kolędy wspólnie z Panią Beata Pawłowską i Zespołem Melodyjki. Przy szopce zgromadzeni wierni wysłuchali życzeń złożonych przez Trzech Króli.

Urząd Miasta włączył się w ogólnopolską organizację Orszaku Trzech Króli organizowaną w Polsce przez fundację. Placówki oświatowe ze Zgierza włączyły się do ogólnopolskich konkursów ogłoszonych przez Fundację

Prace konkursowe dzieci

OTK. Władze miasta wraz z ks. dziekanem zaproponowały wystawę prac uczniów w Urzędzie Miasta.

- szopki - miejsce narodzin Zbawiciela. Uczestnicy mieli wykonać z dowolnego materiału szopki w formie przestrzennej.
- prace plastyczne pt. „Oblicze Dzieciątka Jezus, którego zobaczyli Trzej Królowie”. Zadaniem uczniów było ukazanie dowolną techniką momentu spotkania monarchów z Jezusem.
- kolejna zwrotka pastoralki „Oj, Maluśki, Maluśki”. W tym konkursie chodziło o ułożenie kolejnej zwrotki pastoralki.

Uczniowie bardzo chętnie odpowiedzieli na zaproszenie i wykonali piękne prace. Ze zgromadzonych prac została przygotowana wystawa w Urzędzie Miasta Zgierza, którą mogli podziwiać mieszkańcy oraz Radni Rady Miasta. Teraz czekamy na wyniki konkursu.

Za przygotowanie wystawy odpowiedzialni byli katecheci pracujący na terenie Zgierza - Marcelina i Andrzej Kalinowski.

Zorganizowanie Orszaku Trzech Króli oraz konkursów wymagało wiele pracy zarówno ze strony organizatorów jak i samych uczestników.

Dziękujemy więc wszystkim za wspólne oddanie hołdu Panu Jezusowi.

Kolejna uroczystość za nami, warto jest się zastanowić czy wniosła ona coś w nasze życie.

Królowie swoje dary złożyli w stajence. A czy ja mogę ofiarować coś swojemu Panu, i co to mogłoby być? Może moje piękne zgodne z Ewangelią życie...?

Andrzej Kalinowski

Uczestnicy konkursów organizowanych przez Fundację „Orszaku Trzech Króli”

Lista osób uczestniczących w konkursach:

• SZOPKI:

- 1. Bartosz Słowiński** - kl. V d
Szkoła Podstawowa nr 3 w Zgierzu
Opiekun – Pani Jolanta Rachwał
- 2. Antoni Pawlak** - kl. VI c
Szkoła Podstawowa nr 3 w Zgierzu
Opiekun – Pani Jolanta Rachwał
- 3. Marta Lewandowska** - kl. VI a
Szkoła Podstawowa nr 4 w Zgierzu
Opiekun – Pan Mirosław Milczarek
- 4. Kinga Majewska** - kl. VI b
Szkoła Podstawowa nr 4 w Zgierzu
Opiekun – Pan Mirosław Milczarek
- 5. Hanna Kozłowska** - kl. I a
Szkoła Podstawowa nr 5 w Zgierzu
Opiekun – Pan Andrzej Kalinowski
- 6. Piotr Zapła** - kl. II a
Szkoła Podstawowa nr 5 w Zgierzu
Opiekun – Pan Andrzej Kalinowski
- 7. Artur Gutowski i Wiktor Ciesielski** - kl. IV a
Szkoła Podstawowa nr 6 w Zgierzu
Opiekun – Pani Joanna Sujecka
- 8. Zuzanna Strzelec** - kl. V b
Szkoła Podstawowa nr 8 w Zgierzu
Opiekun – Pani Renata Gieraga
- 9. Martyna Borowska** - kl. VI b
Szkoła Podstawowa nr 8 w Zgierzu
Opiekun – Pani Renata Gieraga
- 10. Kacper Jasiaczyk** - kl. IV b
Szkoła Podstawowa nr 11 w Zgierzu
Opiekun – Pani Violetta Lach i Pani Małgorzata Lewandowska
- 11. Wiktoria Dąbrowska** - kl. V d
Szkoła Podstawowa nr 11 w Zgierzu
Opiekun – Pani Violetta Lach i Pani Małgorzata Lewandowska

Prace konkursowe dzieci

- 12. Wiktor Walika i Michał Wiczorek** - kl. IV d
Szkoła Podstawowa nr 12 w Zgierzu
Opiekun – Pani Ewa Królewak
- 13. Maria Piotrowska** - kl. V c
Szkoła Podstawowa nr 12 w Zgierzu
Opiekun – Pani Ewa Królewak i Pani Karolina Wróblewska
- 14. Oliwia Góral** - kl. VII
Szkoła Podstawowa w Dąbrówce Wielkiej
Opiekun – Pan Andrzej Kalinowski
- 15. Natalia Skupińska** - kl. VIII
Szkoła Podstawowa w Dąbrówce Wielkiej
Opiekun – Pan Andrzej Kalinowski

• PRACE PLASTYCZNE:

- 1. Klaudia Błaszczak** - kl. VI b
Szkoła Podstawowa nr 4 w Zgierzu
Opiekun – Pan Mirosław Milczarek
- 2. Wiktoria Walczak** - kl. VI c
Szkoła Podstawowa nr 5 w Zgierzu
Opiekun – Pani Alina Pruszek
- 3. Pola Głowacka** - kl. II a
Szkoła Podstawowa nr 10 w Zgierzu
Opiekun – Pani Barbara Wosiecka i Pani Anna Sadok
- 4. Zuzanna Skowrońska** - kl. V a
Szkoła Podstawowa nr 10 w Zgierzu
Opiekun – Pani Barbara Wosiecka i Pani Anna Sadok
- 5. Bartosz Patora** - kl. V b
Szkoła Podstawowa nr 10 w Zgierzu
Opiekun – Pani Barbara Wosiecka i Pani Anna Sadok

6. **Oliwia Góral** - kl. VII
Szkoła Podstawowa w Dąbrówce Wielkiej
Opiekun – Pan Andrzej Kalinowski
7. **Oliwia Zielińska** - kl. VIII
Szkoła Podstawowa w Dąbrówce Wielkiej
Opiekun – Pan Andrzej Kalinowski

• **PASTORAŁKA „Oj, Maluśki, Maluśki”:**

1. **Maciej Heliński** - kl. VIII a
Szkoła Podstawowa nr 6 w Zgierzu
Opiekun – Pan Igor Krawczyk
2. **Oskar Walika** - kl. III d g
Szkoła Podstawowa nr 8 w Zgierzu

- Opiekun – Pani Renata Gieraga
3. **Piotr Górski** - kl. IV d
Szkoła Podstawowa nr 12 w Zgierzu
Opiekun – Pani Dorota Pawlik
4. **Bartosz Stachera** - kl. IV d
Szkoła Podstawowa nr 12 w Zgierzu
Opiekun – Pani Dorota Pawlik
5. **Maciej Olecki** - kl. V d
Szkoła Podstawowa nr 12 w Zgierzu
Opiekun – Pani Dorota Pawlik
6. **Marta Biadun** - kl. VI b
Szkoła Podstawowa nr 12 w Zgierzu
Opiekun – Pani Anna Sadowska

Pastorałki

„Oj, Maluśki, Maluśki”

Tam Ci Matuś śpiewała, śpiewała o niebiańskim świecie,
a tu smutne piosenki, piosenki o okrutnym bycie.
Tam to miałeś zabawek, zabawek, ile Twoja wola,
a tu smutek i ciężka praca, taka Twoja dola.
Ref.:

Śpiewajcie i grajcie Mu,
Małemu, małemu.

Piotr Górski, kl. IV d, Sz.P. Nr 12, op. D. Pawlik

„Oj, Maluśki, Maluśki”

Tam w niebie, tam w niebie, tam w niebie
miałeś bardzo błogo.
Tu na ziemi, na ziemi, na ziemi
będzie bardzo srogo.
Ref.:

Śpiewajcie i grajcie Mu,
Małemu, małemu.

Bartosz Stachera, kl. IV d, Sz.P. Nr 12, op. D. Pawlik

„Oj, Maluśki, Maluśki”

Oj, ty Małyś, ty Małyś, ty Małyś leżysz sobie w żłobie,
a Twój Ojciec Niebieski, Niebieski wciąż myśli o Tobie.
Kiedyś wrócisz do Nieba, do Nieba na niebieskie trony,
ale teraz na Ziemi, na Ziemi jesteś unizony.
Ref.:

Śpiewajcie i grajcie Mu,
Małemu, małemu.

Maciej Olecki, kl. V d, Sz.P. Nr 12, op. D. Pawlik

„Oj, Maluśki, Maluśki”

Wsakże lepiej Tobie by było zostać u tatuli,
a Ty wolis w stajence, stajence tulić do matuli.
Na fujarkach pasteze Ci grali pikne melodyje,
a lud boży, lud boży Ci śpiwoł Jezusicek zyje.

Marta Biadun, kl. VI b, Sz.P. Nr 12, op. A. Sadowska

„Oj, Maluśki, Maluśki”

Oj, chciało mi się, chciało mi się
was już nawiedzić,
by teraz z wami, z wami
kawałeczek świata zwiedzić.
Ref.:

Śpiewajcie i grajcie Mu,
Małemu, małemu.

Oskar Walika, kl. III d g, Sz.P. Nr 8, op. R. Gieraga

„Oj, Maluśki, Maluśki”

Ty przysedłeś z miłości, z miłości, na tę naszą ziemię,
By ratować, ratować, ratować, całe ludzkie plemię.
Ty człowieka, człowieka, człowieka, wielce ukochałeś,
By go zbawić, go zbawić, go zbawić, Ojcu zaufałeś.
Ref.:

Śpiewajcie i grajcie Mu,
Małemu, małemu.

Maciej Heliński, kl. VIII a, Sz.P. Nr 6, op. I. Krawczyk

Marcelina i Andrzej Kalinowscy

DNI MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

Tegorocznym hasłem „Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan” były słowa z Księgi Powtórzonego Prawa „Dąż do sprawiedliwości”. Materiały na tegoroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan zostały przygotowane przez chrześcijan z Indonezji. Teksty zostały ostatecznie opracowane i zatwierdzone przez członków Międzynarodowego Komitetu mianowanego przez Komisję Wiara i Ustrój Światowej Rady Kościołów i Papieską Radę

Kościół Ewangelicko-Augsburski w Zgierzu

ds. Popierania Jedności Chrześcijan.

Słowo „ekumenizm” pochodzi od greckiego terminu „oikumene” (łaciński odpowiednik „orbis”). W znaczeniu świeckim to tyle, co ziemia zamieszkaana i uprawiana lub jej mieszkańcy. W znaczeniu religijnym chodzi o cały świat stworzony bądź sądzony przez Boga lub też świat, któremu apostołowie głoszą Ewangelię, a ponadto świat i ludzkość, w której urzeczywistnia się historia zbawienia. Z biegiem czasu wyrażenie zmieniło nieco swoje znaczenie. - Pod koniec XIX w. i na początku XX w. we wspólnotach poza katolickich ekumenizmem nazywano dążenia do zjednoczenia, zmniejszenia rażącego rozbitcia chrześcijan na liczne wzajemnie zwalczające się denominacje.

Ekumenizm, w jego klasycznej postaci, to idea, której celem

i zadaniem jest kształtowanie postaw ludzkich w zakresie wiedzy o jedności chrześcijaństwa. Najpełniej realizują ją ruch ekumeniczny, który swe atrybuty odnosi do zmiany społecznej w zakresie tej jedności. Jedności, a nie jedno-

Katedra św. Stanisława Kostki w Łodzi

litości, która była często realizowana w przeszłości poprzez działania mające na celu przyłączenie ludzi inaczej wierzących do swojego Kościoła.

Podejmowane w Tygodniu Ekumenicznym inicjatywy z pewnością są wyrazem pragnień, które żyją w naszych sercach, są owocem modlitwy i działania Ducha Świętego. To, że jesteśmy podzieleni, nie jest winą Jezusa Chrystusa, to jest nasza wina, to są skutki ludzkiego egoizmu. Dlatego podczas Tygodnia Ekumenicznego mocno podkreślano, że jedynym źródłem jedności jest Jezus Chrystus i prawda o Nim, bo On jest tą siłą i mocą dla wszystkich chrześcijan.

Mówiąc o jedności, metropolita łódzki podczas jednej z homilii wskazał – „zasada jest jedna, otwierajcie się na siebie wzajemnie, aby się przyjąć. Przygarnijcie się, przyjmij tego, którego ci Pan daje! Przyjmij go w takim poczuciu, że Pan działa w jego życiu. To jest to, co nazywamy wymianą duchowych darów. Bóg ma niesłychaną zdolność łączenia! – dodał arcybiskup

Zakończenie- Dni Modlitw o Jedność Chrześcijan -w pw. MBDR w Zgierzu

„W naszym dialogu ekumenicznym, w naszej postawie ekumenicznej powinniśmy iść za przykładem naszego Zbawiciela, to znaczy wchodzić do wspólnoty człowieka, którego chcemy kochać, z którym chcemy prowadzić dialog, z którym chcemy się wspólnie mo-

dlić, których nazywamy swoimi braćmi i siostrami. Do tego wchodzenia we wspólnotę i na tyle, na ile pozwala obecna sytuacja, wołam o przeżywanie wspólnie swojej

wiary wewnątrz wspólnoty, a nie obok niej”. – apelował w kazaniu bp Marek Marczak.

Refleksje przez 23 dni Modlitw o Jedność Chrześcijan codzienne rozważania dotyczyły wielu trudnych sytuacji, z jakimi mierzy się dzisiaj świat: chciwości, przemocy, wykluczenia, wyzysku, ubóstwa, głodu. Nie są to wyłącznie problemy lokalne, ale wyzwania, przed którymi stają

wszyscy chrześcijanie. Jesteśmy świadomi, że wiele z tych grzechów dotyka także nasze Kościoły i wspólnoty, osłabiając moc naszego świadectwa wobec świata. Dzień po dniu, rok po roku, a szczególnie podczas Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, chrześcijanie wspólnie składają wyznanie wiary, wsłuchują się w głos Boży docierający do nich dzięki Pismu i modlą się o jedność Kościoła. Uznają, że źródłem wszelkiej jedności jest Trójca Święta, a Jezus – Światłość świata – obiecuje dać światło życia tym, którzy Go naśladowują. Tak wiele niesprawiedliwości i bezprawia na świecie często ich zasmuca lub rodzi gniew. Ale nie tracą nadziei i podejmują działania na rzecz sprawiedliwości. Ponieważ Pan jest światłem, zbawieniem i twierdzą warowną w naszym życiu, nie lękają się. Podczas nabożeństw ekumenicznych modlono się o przemianę w naszym życiu, byśmy stali się błogosławieństwem dla innych. Abyśmy mogli być świadkami swojej wspólnoty. **Redakcja**

Migawki z Modlitw o Jedność Chrześcijan

Kościół Ewangelicko –Augsburski w Łodzi.

Autokefaliczny Kościół Prawosławny w Łodzi.

Kościół Chrześcijan Baptystów w Łodzi.

Kościół Ewangelicko –Reformowany w Łodzi.

Kościół Ewangelicko-Methodystyczny w Łodzi.

JASEŁKA

Uczestnicy Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną w Zgierzu wspólnie z uczestnikami Warsztatów Terapii Zajęciowej, Środowiskowym Domem Pomocy Społecznej, co roku w zgierskich parafiach wystawiają jasełka.

Jasełka swym początkiem sięgają XIII wieku, wywodząc się z franciszkańskiego zwyczaju ustawiania nieruchomych figur w kościołach, wyobrażających sceny

z grotty betlejemskiej. Podczas przedstawienia Jasełek

aktorzy nawiązali do historii narodzin Jezusa Chrystusa, wskazali na istotę Świąt Bożego Narodzenia, wartości duchowe, religijne. Jedni wcielili się w rolę konferansjerów, inni śpiewali kolędy, inni byli aniołami, królami. Dzieci oraz parafianie z zaciekawieniem oglądali Jasełka a uczestnikom dostarczyły wiele radości. Na koniec uczestnicy stowarzyszenia przekazali obraz świątyni Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu na ręce Ks. Proboszcza Andrzeja Blewińskiego, namalowany przez uczestników na warsztatach.

Marianna Strugińska - Felczyńska

SPOTKANIE OPŁATKOWE

Jak co roku podtrzymując piękną tradycję dnia 13 stycznia 2019 r. odbyło się spotkanie opłatkowe Wspólnot Różańcowych i Radia Maryja działających przy parafii p.w. Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu.

Honory gospodarza spotkania pełnił proboszcz ks. kanonik, dr Andrzej Blewiński wraz z wikariuszami ks. Konradem Wojną (opiekunem duchowym w/w grup) i ks. Piotrem Kochanowiczem.

Wspólna modlitwa, dzielenie się opłatkiem, składanie sobie życzeń, śpiewanie kolęd oraz prowadzone dyskusje o minionym roku i nadziejach związanych z nowym rokiem stworzyły wyjątkową atmosferę świątecznego nastroju.

Takie wspólne spotkania, to czas otwarcia się na drugiego człowieka, spojrzenia poza własny często zamknięty świat stworzony tylko dla własnych potrzeb i celów.

Przynależność do grup działających przy parafii jest okazją do przeżywania radości wynikającej z faktu zaangażowania się w życie parafii.

Wielka szkoda, że w spotkaniu nie uczestniczyli wszyscy członkowie grup, udział w takich spotkaniach ma także na celu integrację społeczności parafialnej. W imieniu osób uczestniczących w spotkaniu pragnę gorąco podziękować naszym Duszpasterzom za wspólnie z nami spędzony czas.

Janina Domańska

MIGAWKI Z ŻYCIA ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ

Wspólne gotowanie i nie tylko...

Akcja Katolicka zaprasza do Świetlicy Środowiskowej na warsztaty kulinarne dzieci z rodzicami. Rodzice wspólnie ze swoimi pociechami mogą doskonalić swoje zdolności kulinarne. Rodzice mogą dzielić się swoimi zdolnościami i wymieniać doświadczeniami. Warsztaty prowadzone są pod okiem doświadczonego kucharza Marka Wietrzyka. Pan Marek pracował w różnych instytucjach gastronomicznych planując i przygotowując żywność dla pracowników, w restauracji. Wspólnie mogą przygotować różne ciekawe nakrycia stołu.

Zajęcia odbywają się w Świetlicy Środowiskowej w Domu Duszpasterskim w czwartki od godz.16.00-18.00. Wszyscy wspólnie przygotowu-

ją potrawy a później konsumują.

Zapraszamy też na zajęcia sportowe prowadzone przez doświadczonego nauczyciela wychowania fizycznego, pasjonata turystyki. Pani Dorota prowadzi zajęcia w poniedziałek na sali gimnastycznej, środy w różnych miejscach np. lodowisko, itp. Grupa wspierana jest przez NON IRON - Fundację Krzewienia Kultury Fizycznej w Warszawie. Oprócz zajęć sportowych uczestniczą w rajdach lub innych imprezach sportowych, turystycznych w mieście.

Marianna Strugińska – Felczyńska

KONCERT KOLĘD TOWARZYSTWA ŚPIEWACZEGO LUTNIA

Przywiązanie Polaków do śpiewania kolęd o Bogu, który przychodzi na świat i zbawia, pomogło w trwaniu w polskości i pielęgnowaniu w sercach patriotyzmu.

Podczas koncertu kolęd, 13 stycznia, chór wykonał; *Do szopy hej pasterze, Gdy śliczna Panna, Jezus Malusieńki*, ukraińską pieśń obrzędową *Szczedrik* – opracowaną przez Mykola Leontovych, *Oj, Maluśki, Maluśki*, kolędę skandynawską z XVI w. - *Gaudete (Radujcie się)*, *Blow Thau Winter Wind* - John Rutter, sł. W. Shakespeare.

Na zakończenie Mszy Świętej na bis chór zaśpiewał zimową piosenkę świąteczną: – *Dzyń - dzyń*. Wszystkie one miały niezwykle krzepiącą moc, niosącą zarówno radość, jak i refleksję nad Bożym Narodzeniem. Dyrygował chórem Mariusz Lewy.

Marianna Strugińska – Felczyńska

NIEZAPOMNIANE PRZEŻYCIA

W parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu 3 lutego podczas Mszy Św. wystąpił „Zespół Wokalny Cantabile”

z Państwowej szkoły Muzycznej I Stopnia w Zgierzu. Zespół zagrał i zaśpiewał następujące piosenki: Lulej że mi lulej, Pada śnieg, Dzień jeden w roku, Pastuszek bosy, Ofiaruję Tobie, Kołysz nas ziemio Modlitwa o wschodzie słońca.

Opiekunem i dyrygentem zespołu jest profesor Państwowej Szkoły Muzycznej w Zgierzu Wojciech Bogustawski. Koncert dostarczył niezapomnianych przeżyć duchowych.

Marianna Strugińska – Felczyńska

ZESPÓŁ „NASZA SZANSA”

26 stycznia, u nas w kościele, wystąpił zespół „Nasza Szansa” z Klubu Wzajemnej Pomocy „Viola” z Brzezina. Panowie Jacek, Stanisław, Wojtek, Irek i Piotr oprócz oprawy muzycznej Mszy świętej zaśpiewali i zegrali kolędy. Zaśpiewali też bardzo wzruszającą piosenkę „Nie pij tato, ach wróć tatusiu, do domu wróć...”

Piosenka nawiązywała do świadectwa jakie podczas Mszy Świętej przedstawił uczestnik Klubu Stop ze Zgierza z 23 letnim stażem abstynenckim. Podzielił się on swoim doświadczeniem jak trudno było podjąć decyzję o leczeniu i przyznaniu się do swoich słabości. Zachęcał osoby mające problem z uzależnieniami do podjęcia leczenia i życia w trzeźwości. Przedstawił zyski i radość z życia w trzeźwości.

Marianna Strugińska – Felczyńska

KLUB SENIORA

Zgodnie z zapowiedzią, dziś o kapłanach goszczących w naszym klubie. Nie trzeba nikomu przypominać, iż korzystamy z przychylności proboszcza ks. dr Andrzeja Blewińskiego. Mogę powiedzieć: „mamy wikt i opierunek”.

Warunki jakie mamy do swojej dyspozycji niech zawstydzają tych, którzy nie chcą z nich skorzystać. Na spotkaniach z proboszczem najczęstszym tematem było jak się spowiadać. Mieliśmy też i o pensjach księży, o finansach parafii i zawsze zachęceni byliśmy do proponowania różnych tematów na kolejne spotkania. Mało miejsca w biuletynie, bym mógł ob-

szernie przedstawić wizyty poszczególnych księży, zatem tylko fragmentarycznie zaprezentuję ks. majora Roberta Krzysztofiaka-kapelana wojskowego, który przybliżył nam postugę kapłańską dla żołnierzy w kraju i na misjach pokojowych za granicą. Nie mniej ciekawie przebiegało spotkanie z kapelanem aresztu śledczego ks. Stanisławem Marczakiem. Natomiast ks. Kazimierz Dąbrowski zapoznał nas z Żywotem Wandy Malczewskiej. Klasztor i kościół w Łągiewnikach nie jest nam nieznanymi, bo korzystając z zaproszenia o. dr Ireneusza Klimczyka mogliśmy wszystko dogłębnie poznać

Bernard Kubicki bp Starokatolickiego Kościoła Prawosławnego przybliżył nam obrzędy w ich świątyniach i co

nas różni. Wiara w cuda wiara w zabobony to już piękne rozpoznanie jakie nam zostawił ks. Marcin Majda. Kim byli bracia Jezusa, to wyjaśniał nam ks. Jan Czekalski. Jak dziękować Panu Bogu za wszystko nauczał nas na kilku spotkaniach ks. Stefan Bujak. Do dziś wspominamy naukę jak przystępować do Komunii Świętej. Niestety, to

tylko fragment osób duchownych, którzy nas zaszczycali swoją obecnością.

Sylwester Sobiech

MOŻNA DOKONAĆ ODPISU 1% NA ŚWIETLICĘ ŚRODOWISKOWĄ

Zdecyduj o swoim 1% podatku. Podaruj go dla dzieci i młodzieży ze Świetlicy Środowiskowej przy parafii pw. Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Zapraszamy do przekazanie 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Fundacji dla Młodzieży KRS 0000339553 z dopiskiem AK – Łódź POAK Zgierz Świetlica.

Dyżury w świetlicy od 15 lutego w piątek i sobota od godz.9.00-13.00, wtorek, środa od godz. 15,30-18.

PŁYTY Z UROCZYSTOŚCI 70-LECIA NASZEJ PARAFII

17 lutego będzie prowadzona sprzedaż płyt z uroczystości 70-lecia parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Płyta zawiera m.in. ceremonię poświęcenia sztandaru, homilię ks. arcybiskupa Grzegorza Rysia, historię powstania parafii, zdjęcia ks. proboszczów od początku powstania parafii, zdjęcia z budowy parafii, a także dawnego kościoła i obecnego oraz podejmowane działania w parafii przez księży proboszczów.

Koszt płyty 10,00 zł.

ZAPROSZENIE NA PÓŁKOLONIE

Zapraszamy na **półkolonie** organizowane przy parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu w terminie od **18-22 lutego 2019 r.** Zapewniamy wiele atrakcji 2 wyjazdy, wyjście do Saltosu, na basen, warsztaty z kucharzem. Zapewniamy opiekę pedagogiczną oraz herbatę, kanapki.

Koszt od uczestnika 10.00 złotych.

Zapisy w kancelarii parafialnej lub pod nr **517 944 230**

Organizatorzy
Akcja Katolicka

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3
Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. Piotr Kochanowicz przy współpracy z członkami i sympatykami Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świetlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świetlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt, Aneta Mikołajczyk

Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska, ks. Piotr Kochanowicz

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl